

—નિત્યસ્તવન.—*

વત ૧૯૭૬ અધિક શ્રાવણ નિમિત્ત ખાસ પ્રગટ
કરેલાં—શ્રાતાએ કથા શ્રવણ સમયે પાસે
રાખવું બીજી વાર મળશે નહીં.

[સ્થળ:—વેત્રવતી તટસ્થિત-આત્રસુ'ખા.

શ્રી ત્રિકમજી મદરિ. (સૌખ્ય સદન.)

સમય—પ્રાતઃઘાળના ૬ થી ૧૧; સાંજના—અતુકુળતાએ.

આદિ ભાગ.

મંગળાચરણ.

૧
પૂર્ણમદઃ પૂર્ણમિદં પુર્ણાત્પૂર્ણમુદચ્યતે ।
પૂર્ણસ્ય પુર્ણમાદાય પુર્ણ મેવા વશિષ્યતે ॥

૨
શંકરં શંકરાચાર્ય કૈશવં બાદરાયણં,
સૂત્ર ભાષ્ય કૃતૌ વદે ભગવંતૌ પુનઃ પુનઃ

૧

* આ સ્તવનમાં ઘણાં ખરાં પદો શ્રેયઃ સાધક અ, વર્જની ગ્રંથાન-
ની લેવામાં આવ્યાં છે, પ્રકાશક મોતીલાલ મગનલાલ શાહ, સંવત
અષ્ટક શ્રાવણ પ્રતિપદા (કાંણીયલકર)—આત્રસુ'ખા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

કૃતિ સ્મૃતિ પુરાણાના માલ્યં કરણાલયં,
નમામિ ભગવત્પાદં શંકરં લોક શંકરં. ૨
કૃષ્ણાય વાસુદેવાય હરયે પરમાત્મને,
પણ્તઃ ક્ષેષ નાશાય ગોવીંદાય નમો નમઃ ૩
હરુષ્ણા ગુરુ વિષ્ણુ ગુરુ દેવો મહેશ્વર,
ગુરુરેવ પરંબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ૪
આનંદમાનંદકર, પ્રસન્ન જ્ઞાનસ્વરૂપં નિખોધ યુક્તં.
દોગીન્દ્ર મહર્ષિ ભવરોગ વૈદ્યં શ્રીમદ્ગુરુ નિત્ય મહં
ભમામિ. ૫

(કથા શ્રવણનો સમય.)

શુભેચ્છા ૩.

શાંતિઃ શાંતિઃ ઐ શાંતિઃ;
પ્રકટો સહિમાં સ્વરૂપે કાંતિ-
ભાગો સ્થાણુ પુરૂષ ભાંતિ;- શાંતિઃ;
સર્વ તણું લક્ષ્ય સ્થાન, શિરોમણિ આત્મજ્ઞાન,
કરવા પાન, વળજો ધ્યાન;
સ્વરૂપ ધ્યાનને, દિવ્ય જ્ઞાનને,
સઘ પામજો, ક્ષેષ વામજો;
સર્વ તણા અંતરમાં પ્રભુ વિરામજો,
અંતર શુભેચ્છા તેમની સફલ થજો.

૪

અન્યુતં કેશવં, રામનારાયણં કૃષ્ણ, દામોદરં. વાસુદેવં હરે;
શ્રીધરં, માધવં, ગોપીકા વલ્લભં, શ્રી જનકી નાયકં શ્રી
રામચંદ્ર ભજે.

બોલો શ્રી દ્વારકાધીશકી જય.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય -

[ગુજરાતી કૅપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૭૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કનિષ્ઠશતક

વિષય ૫૨:૪૬૭

વિશ્વસિ. ૪

પ્રભુ પ્રસન્ન આજ થજો, વર દેજો
 જાય માત્ર દૂર કરજો, નિર્ભયતા ઉર ભરજો,
 નિજ પુત્ર ગણી લેજો- વર દેજો
 જનિ મૃતિ પીડા હરજો, નિજ પદમાં મન ભરજો,
 વિશ્વ ! નિત્ય નિકટ રહેજો- વર દેજો
 અમ ઇષિત સહિ સરજો, પ્રતિ ક્ષણ અમ પ્રતિ વરજો,
 જીવત્વ સહ દેજો- વર દેજો
 સાધક શિર ઠર ધરજો, વર વચનો ઉચ્ચરજો,
 સુખ અપૂર્વ સહિ લેજો. વર
 અમ હૃતપદ્મે ફરજો, અમ યશ પ્રભુ ઉચ્ચરજો.
 આ વિનતિ ઉર ગ્રહેજો- વર

અંત ભાગ.

સાંજના પાા થી દાા. કિર્તનો. (પ્રથમનું મંગલાચરણ કરીને.)

ખેદ મટવા વિષે.

ધનાશ્રી પ.

એથી ન મટતો ખેદ, મનનો એથી ન મટતો ખેદ. ટક.
 અષ્ટ વિકૃતિ સહભણીએ પાડે, સ્વરસહ સધળા વેદ- મનનો. ૧
 શાસ્ત્ર સકળ જિહ્વાએ કરીએ, કરી શ્રમ આણી સ્વેદ, મનનો. ૨
 રાગ દ્વેષ ધરી અતિ અંતરમાં, વદીએ મુખથી અભેદ. મનનો. ૩
 વિષય અસંખ્ય પ્રયત્ને સેરી, યાવું અમલ વધો મેદ. મનનો. ૪
 નૃસિંહ પ્રભુપદ પ્રીતિ વધારો, ભ્રમનો કરી ઉચ્છેદ;
 મનનો તેથી મટશે ખેદ, જાને મટશે ખેદ, મનનો જાને મટશે ખેદ.
 ન. વા. વિ.

સંયમનો પ્રબોધ. ૬.

સંયમને સુખ મળ ધારી,
 દૃશ્યથી ઈન્દ્રિય મન વારી,
 વિષયે સત્સુખ નીવારી,
 ના'વે કદી એમ વિચારી.
 ધ્યાન મોક્ષની ગણીને ખારી,
 ધ્યાને ચઢવું રહો અધિકારી,
 ક્રમે ક્રમે, આ વિધિ સંયમે, હું, તું, તે શમ્યે
 દુઃખ સહ દારી.
 રહો નરહરિ મય અધિકારી, ચિતિ ભજો.

ભજન ૭.

ઉરે મારે ખેડારે, મારો પ્રાણુજીવન પ્રિય નાવલોરે,
 રહીન હવે હું વિશ્વે, કાષ્ઠની ઓશીઆળારે,
 પિયુ મારો ત્રિલોહીનો રાવલો-
 મોનાં માગેલાં મને સુખ પિયુ આપો રે,
 વહાલો મારો દિલનો દરિયાવલો;-
 વહાલાથી ખીજું કાંઈ માનું ન ઉચું હું.
 સર્વ મળતાં પિયુ છાયલો-
 સુખ શશિ જોઈ જોઈ, વહાલાનો રીઝુ હું
 વહાલો મારી આંખો તણો તારલો.
 નગદાર પિયુ મારા ઉરમાં પ્રકટતારે,
 જાણું ના ખયો ક્યાં દુઃખ ભારલો.

—વિશ્વવંશ.

અભ્યર્થના (૮).

શાથી આમ છુપાતા, મારા પ્રભો !	
મારા પ્રભો, મારા પ્રાણના પ્રભો.	શાથી૦
ક્ષણ ક્ષણ જપતો જોવા હું તમને,	
અધિર કાં થાતા, મારા પ્રભો.	શાથી૦
(જ્યારે) મૂર્ધા ત્રિકુટી હૃતપદ્મમાં આવું,	
(ત્યારે) કયાં નાશી જતા, મારા પ્રભો.	શાથી૦
અંતર શિશુથી આમ શું રાખો,	
બોળા દિલના પિતા, મારા પ્રભો,	શાથી૦
જળ વિશુ ટળવળતી માછલીના,	
થાળે આળે ત્રાતા, મારા પ્રભો.	શાથી૦
સંકોચ ધટતો ના, નિજ શિશુ સાથે;	
થાળે ઉદાર દાતા મારા પ્રભો.	શાથી૦
નરહારિ નાથ આવો, મુખ દર્શાવો,	
(જેથી) થાય અખંડશાતા, મારા પ્રભો.	શાથી૦

નિર્ભયતા (૯).

કાલુસેં અગ્ર હોત ન બીતિ,	
નિર્ભય હો હું ફિરત દશદિશમેં,	
અનુભવ વ્રતિ જગી, ભાગી વિપત્તિ.	કાલુસેં૦
તન ધન કુટુંબ રહો ન રહો વા,	
જન યહ રનેહ ધરો ન ધરો વા;	
મરતભયે પામિ ચિતિ સંપત્તિ.	કાલુસેં૦

(૧૦)
ત્રણ નિયમો—(હરિગીત).

કહું ત્રણ હું નાના નિયમ તે જે જન પ્રીતીથી પાળશે,
નિજ જીવન તે સુખી ને પ્રકાશિત; અદ્ય સમયે ભાળશે.
હસવું સવારે હેતથી, હસવું અપોરે હેતથી;
ઉદ્યતા સુધી હસવું જ રાત્રે, હસવું ત્યજવું ના કદી.

પુરુષોત્તમ માસનું પર્વ. (૧૧)

(રાગ—ભોજ ભગતના ચાપખાનો.)

જો કદી પુરુષોત્તમ પદ ન્હાવ, તો સદ્ગુણ ગંગામાં ન્હાવ;—ટેક
સ્વામીને એકલો સુતો મૂકી, નદીએ ન્હાવા જાવ;
પરપુરુષોના ધક્કા ખાઇ શિદ્ધ, અવળા ખેલો દાવ રે! જો ૦ ૧
મંદિર મંદિર હરતા ફરતા, યાન વિના ગીત ગાવ;
જુખ્યો મરે ભરથાર ખીચારો, કેવો બજનનો ભાવ રે. જો ૦ ૨
આયવિના અપવાસ કરે, કોષ કરવા પુણ્ય જમાવ;
દેખાદેખી કરીને ભાગે, કાયા પુણ્યનું નાવ રે. જો ૦ ૩
કથા સાંભળે તોય કપટના, ઉરમાં કરે ઉડાવ,
કેદાર કંઠે વાળી ખીલાડી, જેવો બનેજ બતાવ રે. જો ૦ ૪
નર જો પરનારીને માટે, નદીએ ન્હાવા ધાવ,
તો વૈતરણીમાં તાણીને, જમડા દેશે ધાવ રે. જો ૦ ૫
જડ્યો નગીનો કુંદનમાં તેમ, સદ્ગુણમાં જ જડાવ,
તોજ પ્રભુ પુરુષોત્તમ કરા, પવિત્ર-પુત્ર ગણાવવા રે. જો ૦ ૬

(સથવી.)

આરતિ (૧૨).

જય દેવ જય દેવ જય રાધા રમણા,—પ્રભુ જય રાધા રમણા;
જય ગોપીજન વલ્લભ (૨) દુઃખ સકલ શમના. જય ૦ ૧
જય વંદાવંતવાસી જય જય ગિરિધારી. પ્રભુ જય ૦
ગોપીજન મનરંજન (૨) જય મુરલીધારી. જય ૦ ૨

જયજય દેવકીનંદન, જય મથુરાધીશા.	પ્રભુ૦
નંદ યશોદાનંદન (૨) જયજય જગદીશા,	જય૦ ૩
જયજય કંસ નિકંદન, દાનવકુલ દલના.	પ્રભુ૦
ભક્તજન પ્રતિપાલક (૨) જય દુર્જન છલના.	જય૦ ૪
જય સુંદર સામળીઆ, પીતામ્બરધારી,	પ્રભુ૦
મોર મુકુટ શિર શોભે (૨) અતિ મંગલકારી.	જય૦ ૫
કર્ણ વિષે શુભ કુંડલ, મકરાકૃતિ શોભે.	પ્રભુ૦
નાસાગ્રે મુકતાદળ (૨) જોતાં મન લોભે.	જય૦ ૬
હૃદયે કૌરુભ ઝળકે, મણિ મુકતા માળા.	પ્રભુ૦
બાહે બાળુ બિરાજે (૨) અતિશય તેજગા.	જય૦ ૭
કટિયે કિંકણી રણકે, નૂપુર ચરણ વિષે	પ્રભુ૦
મણિ બાંધે મણિ ભૂષણ (૨) અતિ સુંદર દીસે.	જય૦ ૮
બાલે તિલક વિશાળ, શોભે મૃગમદનું,	પ્રભુ૦
વનમાળા પર ચુંગે (૨) ટાળુ પદ્મપદનું.	જય૦ ૯
હસિત વદન કરિ ઉભા, મુજ સામુ જોઇ,	પ્રભુ૦
કૃપા કટાક્ષે દુઃખડાં (૨) સૌ નાખ્યાં ખોઇ.	જય૦ ૧૦
એવી હરિની આરતી, જે હેતે ગાશે,	પ્રભુ૦
હરિદાસ પ્રભુ તેને [૨] પ્રેમામૃત પાશે.	જય૦ ૧૧

—:૦:—

દોહરા. (૧૩)

લેનેકુ હરનામ હે, દેને કુ અનદાન,	
તરને કુ આધીનતા, છુડને કુ અભિમાન.	૧
કાલ કરે તો આજ કર, આજ કરે તો અખ,	
અવસર વિત્યો જાત હે, શીર કરેગો કખ.	૨

(૧૪)

એ દિનનાં છે ઘર બર સખળાં, એ દિન અહીં રહેવાનું છે,
એ દિનનાં છે સર્ગાં સખંધી, એ દિન સુખ લેવાનું છે;
એ દિનનો છે પંખી મજા, અંતે ઉડી જવાનું છે.
લોકો જોને દુનીયાં એ દે, એ દેશ સુખ સુખ છે.

(૧૫)

હરે કૃષ્ણ ગોવીંદઃ જય જય હરે કૃષ્ણ ગોવીંદઃ,
રાધે કૃષ્ણ ગોવીંદઃ, જય જય રામકૃષ્ણ ગોવીંદઃ.

(૧૬)

આ લોકમાં જનમીને સુકૃતો ન કીધા,
પાપે પચી વિષય વિષ પ્રીતે જ પીધા.
નાતો કદી સુજન સંગતી લાભ લીધો.
રે રે ગુરો ન તમથી, મતિમંદ બીધો. ૧
દૂષે કરી જન તણાં, દુઃખ જોષ રાગ્યુ,
રાગે કરી તન તણાં, સુખ નિત્ય રાગ્યુ;
પ્રીતે કથા શ્રવણમાં, નથી કાન દીધો,
રે રે ગુરો ન તમથી, મતિમંદ બીધો. ૨
સંતો સમીપ જઇ હું નથી પાપ લાગ્યો,
સાચે ગુરો નિજ કૃપા, વિણ હું ન જાગ્યો;
આપો ક્ષમા અનવધી, અપરાધ કીધો,
રે રે ગુરો ન તમથી, મતિમંદ બીધો. ૩

(૧૭)

પુરાણ કો પાર નહીં, વેદન કો અંત નહિ,
વાણી તો અપાર કહો, કહાં ચિત્ત દીજીએ;
લાખન કરી એક કહું, કરોડ કરી એક કહું,
સગ હુ મેં સાર એક, રામ નામ શીજીએ.
ઠઠ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ

જોડીંગ પ્રેમમાં જોડાલાલ દેવશંકર દવેએ જાણ્યું.
જોડીયા—અમદાવાદ.

